ANUL IV. —Nr. 1002 EDIȚIA A DOUA MARȚI, 12 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațiel.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevěrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— lei „
„ „ „ II . . . . . 3.— lei „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

NU CADE
A doua întrunire din Iași
FOAMETEA IN RUSIA
Cestiunea evreiască
CARTEA FERICIREI
Doctorul Sergiu

București, 11 Noembre 1891

NU CADE

In câte-va zile se vor întruni Camerile. In fața nemulțămireĭ aproape generale pe care a întâmpinat-o cabinetul actual, în urma ultimeĭ sale remaniărĭ, mulțĭ cred că sesiunea va fi furtunoasă și că guvernul Florescu-Catargiu-Vernescu nu va putea merge înainte cu acest Parlament.

După mine, aceĭ carĭ cred astfel se înșală amar și iată de ce:

Inainte de toate este știut că, de un timp încoace, guvernele nu vin și nu cad la noĭ prin Parlament, ci prin Palat.

Ce interes ar avea Palatul în acest moment de a provoca o schimbare radicală de guvern?

Nu vĕd nicĭ unul, ba din contră cred că un guvern slab ca acesta convine Regeluĭ și că din cauza aceasta, El va lăsa cabinetuluĭ toată libertatea de a face tot ce voește cu Camerele actuale.

Și se știe cât poate un guvern la noĭ când e vorba de a influența asupra corpurilor legiuitoare.

Sunt atâtea interese și pofte pe care un guvern poate să le împlinească, sunt atâtea mijloace în puterea miniștrilor pentru a cumpara consciințele mlădioase ale legiuitorilor noștri, în cât fluctuațiunile guvernamentale se produc maĭ mult de împrejurărĭ cu totul neatârnate de voința Parlamentuluĭ.

Dovada este că de mulțĭ anĭ n'am vĕzut la noĭ guverne formându-se saŭ căzênd conform cerințelor parlamentare.

Când se ivește pe ici pe colo vr'un vot neplăcut unuĭ guvern, el nu este rezultatul uneĭ deplasărĭ a majorităței parlamentare saŭ a uneĭ mișcărĭ a opiniuneĭ publice, ci este provocat saŭ de frământărĭ și intrigĭ ce se produc între grupurile ce compun partidele saŭ de joculu tainic al Palatuluĭ.

Astă-zĭ de pildă, aproape unanimitatea preseĭ este contra cabinetuluĭ. Dacă ar judeca cine-va după atitudinea eĭ, ar fi în drept să crează că guvernul va cădea îndată după deschiderea Camerilor.

In Cameră sunt aproximativ 50 de catargiștĭ, 10 concentrațĭ și 10 junimiștĭ carĭ reprezintă niște grupurĭ nemulțămite cu formațiunea actuală a cabinetuluĭ. In Senat proporțiunea este aproape aceiașĭ. Toate aceste grupurĭ împreună par a avea dorința nestrămutată de a esclude grupul vernescan din cabinet și de a restabili omogenitatea conservatoare.

Se înțelege că ar fi în interesul liberalilor de a'ĭ ajuta, precum aŭ ajutat primăvara trecută pe liberalii-conservatorĭ în Senat pentru a resturna cabinetul junimisto-concentrat.

In fața uneĭ asemenea coalițiunĭ parlamentare, cabinetul Florescu n'ar putea exista; el ar cădea pentru a face loc unuĭ minister Lascar Catargiu care s'ar compune numaĭ din elemente conservatoare.

Această soluțiune ar fi firească; ea ar avea de rezultat o cristalizare definitivă a partidelor vechĭ.

La guvern ar fi grupurile unite ale conservatorilor, adică: Catargiștiĭ, concentrațiĭ și junimiștiĭ.

In opozițiune ar fi liberaliĭ-naționalĭ, liberaliĭ disidențĭ și liberaliĭ sincerĭ (grupul Vernescan).

O asemenea soluțiune este însă cu neputință tocmaĭ fiind că este cea maĭ firească.

Regeluĭ nu 'ĭ plac asemenea soloțiunĭ netede, căcĭ ele daŭ loc la formarea unor partide tarĭ de guvernăment, lucru ce nu convine Palatuluĭ.

Dacă s'ar face una ca asta, poate s'ar pune capăt destrăbălăreĭ politice în care trăim de atâțĭ anĭ și politica personală a Regeluĭ n'ar putea să 'șĭ joace calul după plac.

De aceea, eŭ cred că, din tot zgomotul ce se face contra cabinetuluĭ actual, nu va eșĭ nicĭ o luptă serioasă nicĭ în parlament, nicĭ în afară de Parlament.

Frământările vor urma; vom vegeta din criză în criză, din remaniare în remaniare; dar vr'o schimbare radicală nu se va face, nicĭ în sens liberal, nicĭ în sens conservator.

Carol I va găsi cu ușurință mijloace pentru a potoli poftele momentane ale deosibitelor grupurĭ; se vor face compromisurĭ care de care maĭ scîrboase și guvernul actual va urma să se bucure de o majoritate în ambele corpurĭ legiuitoare.

Această situațiune turbure va dăinui până în ziua când opozițiunea liberală se va convinge că, pentru a lua puterea sub Carol I, trebue neapărat săĭ bagĭ frica în oase.

Dunăreanu

D. de Giers la Paris

PARIS, 9 Noembre.—D. Ribot a făcut azĭ vizită D-luĭ de Giers. La 3 ore eĭ era încă la ambasada rusească, când D. de Freycinet a sosit și el de asemenea, ceĭ treĭ miniștri aŭ rĕmas împreună până la 4 ore jumĕtate.

Un mare prânz s'a dat de D. și D-na Ribot în onoarea D-luĭ de Giers; printre invitațĭ se aflaŭ D. de Morenheim și înaltul personal al Ambasadeĭ rusești și al ministeruluĭ afacerilor străine.

Cercurile diplomatice cred că D. de Giers va profita de prezența sa la Paris pentru a da deslușirĭ asupra falșeĭ interpretărĭ ce oare-carĭ cercurĭ politice daŭ înțelegeriĭ franco-rusești și asupra speranțelor exagerate ce aceste cercurĭ întemeiază pe ea.

D. de Giers ar dori de asemenea să fie fixat din sorginte competinte, asupra situațiuneĭ politice a Franceĭ și asupra condițiunilor mersuluĭ monetar. Vizitele D-luĭ de Giers la Paris și la Berlin sunt interpretate într'un sens pacinic.

Foametea în Rusia

PETERSBURG, 10 Noembrie.— **Se anunță din Taskend că vr'o 1300 de familiĭ care suferă de foame emigrate aŭ sosit pe teritoriul luĭ Sirdaria; un numĕr egal de familiĭ este încă pe drum.**

Prohibițiunea exportuluĭ grâuluĭ a fost publicată azĭ; ea va intra în vigoare mâine. Un termen s'a acordat până lunĭ seară pentru a completa încărcăturile începute înainte de publicarea prohibițiuneĭ.

A doua întrunire din Iași

IN CHESTIA EVREILOR

Se știe, că în urma întruniriĭ de la 3 Noembre, D. N. Ceaur-Aslan convocase pentru ierĭ, Duminică, o nouĕ întrunire, de astă dată a alegĕtorilor tuturor colegiilor din Iașĭ, cu scopul de a'șĭ da seamă de modul cum și-a îndeplinit mandatul de deputat și pentru a discuta chestiunea evreiască.

Directorul nostru, D. Al. V. Beldimanŭ, rugat de mulțĭ din amiciĭ sĕĭ ieșenĭ ca să se rostească asupra chestiuneĭ evreeștĭ în întrunire publică, a cerut și obținut de la chiriașul saleĭ Pastia, D. Aslan, voia de a vorbi la întrunirea de ierĭ.

Intrunirea s'a deschis la orele 12 jumĕtate p. m. sub președința D-luĭ Papadopulo.

D-sa dădu cuvîntul D-luĭ Alex. V. Beldimanŭ.

Discursul D-luĭ Beldimanŭ

Până vom publica în întregul sĕŭ discursul Directoruluĭ nostru, dăm aci un rezumat dintr'însul.

D-sa analizează maĭ întâiŭ discursurile rostite acum opt zile.

Asupra interpelărĭĭ D-luĭ Aslan și asupra discursuluĭ aceluiașĭ din sĕptămâna trecută, D. Beldimanŭ se oprește foarte puțin, de oare-ce D. Aslan n'a propus nicĭ o soluție.

Arată numaĭ, că deputatul colegiuluĭ II de Iașĭ n'a fost fericit în încercarea sa, când s'a adresat guvernuluĭ și majorităților, într'o chestiune atât de importantă.

Când însă D. Aslan a intrat cu agitația în popor; când a chemat chiar pe evreĭ ca să discute cu dînșiĭ, atuncĭ D. Beldimanŭ a crezut că nu trebue să rĕmâie indiferent, a primit să presideze întrunirea trecută și a venit azĭ să'șĭ spue cuvîntul sĕŭ.

Trecênd la discursul D-luĭ I. N. Roman, directorul nostru zice că acesta a vorbit ca un adevĕrat și sincer democrat.

D. Roman greșește însă, când subordonează deslegarea chestiuneĭ arzĕtoare a evreilor reformelor și înfiltrăreĭ spirituluĭ democratic.

Chestia evreiască există încă de la 1866, nu de la 1879.

In această privință, directorul nostru zice că a dat alarma încă de la 1872, tot în coloanele *Adevĕruluĭ*, arătând primejdia de care e amenințată țara, din pricină că bancheriĭ evreĭ, alianța izraelită aŭ în țară pe Carol I ca reprezentant și sprijinitor.

Ca dovadă, D. Beldimanŭ amintește declarațiile repețite ale M. Sale și ale D-luĭ Carp, cum că vor să facă din burtă—verzimea evreiască, burghezia română; citește o convorbire a luĭ Carol I din 1872 cu un corespondent al unuĭ ziar din New-York, căruia Regele i-a declarat că e pentru acordarea drepturilor tuturor evreilor și, în fine, scrisoarea pe care M. Sa a adresat'o la 1867 baronuluĭ Montefiore, și în care își arăta toată dragostea pentru evreĭ.

Iată fapte, carĭ fac din chestiunea evreiască o primejdie națională, căcĭ cel maĭ înalt funcționar al Statuluĭ român susține pe evreĭ în starea lor refractară și reprezintă capitalizmul evreesc internațional, care — la cel maĭ mic gest al nostru — ne lovește la pungă.

De aceea, până la realizarea reformelor democratice, pe care directorul nostru le dorește ca și D. Roman, D-sa crede că trebuie un remediŭ urgent și energic pentru înlăturarea primejdieĭ capitalizmuluĭ evreesc cosmopolit.

Trecênd la discursul D-luĭ Ioan Nădejde, D. Beldimanŭ aprobă în totul partea analitică a acestuia; dar e protivnic împămînteniriĭ în masă a evreilor, chiar dacă s'ar proclama votul universal, căcĭ masa evreiască este încă departe de a avea sentimente românești.

Vorbind de discursul tînĕruluĭ Miron Sigalea, D. Beldimanŭ zice, că este o nedreptate a nu se acorda tinerilor din această categorie siguranța domiciliuluĭ în țara noastră, cerere foarte modestă. D-sa nu vrea să se zică despre o țară democratică, cum e România, că cere cuĭ-va numaĭ datoriĭ, fără a-ĭ da șĭ drepturĭ.

Rezumând zisele sale, D. Beldimanŭ propune ca soluțiĭ maĭ întâiŭ depărtarea Aceluia, care este stîlpul capitalizmuluĭ evreesc internațional; apoĭ, să nu se maĭ permită evreilor și tuturor strĕinilor de a lua moșiĭ în arendă și de a locui prin sate, dar în acelaș timp să se dea țĕranuluĭ pămînt și instrumente de muncă; în fine, să se ia evreilor și tuturor strĕinilor dreptul de a vinde bĕuturĭ spirtoase în orașe.

Discursul acesta, ascultat cu multă atențiune, a fost dese orĭ acoperit de aplauze.

Discursul D-luĭ Aslan

D. Aslan, enervat și rĕŭ dispus, începe prin a acuza pe D. Beldimanŭ, că a abuzat de ospitalitatea ce D-sa i-a acordat, când a pus chestiunea evreiască pe tărîmul antidinastic.

Oratorul protestează și cere să nu fie de loc făcut solidar cu ceea ce a zis D. Beldimanŭ. D. Aslan nu crede pe M. Sa nepatriot.

Venind la scopul întruniriĭ, zice că el a fost de a'șĭ da seamă de modul cum șĭ-a îndeplinit mandatul sĕŭ. In această privință, D. Aslan are puțin de spus. S'a ales ca reprezentant al Ligeĭ...

Voci: Langa.

D. **Aslan:** Fie și Langa; dar n'o luațĭ în zeflemea, căcĭ ea a fost și este (?) serioasă.

Totușĭ, D. Aslan declară, că — în timpul sesiuneĭ extraordinare — n'a putut să facă nimic pentru Moldova, și nicĭ nu crede să poată face ceva în sesiunea ordinară. A combătut obstrucționismul opozițieĭ și va susține pe orĭ-ce guvern *tare*, care va primi propunerile sale. Dacă n'a făcut nimic pentru Moldova, dar a agitat chestia evreiască.

In această agitație a fost rĕŭ înțeles. D-sa nu s'a erijat în apărătorul drepturilor cuĭ-va, dar a propus mĕsurĭ de apărare a naționalitățeĭ române. N'a propus soluțiĭ pentru chestia evreiască, fiind-că e prea modest; dar a propus mĕsurĭ de apărare contra evreilor.

I se spune, că sunt șĭ evreĭ de treabă; n'aŭ de cât să i-o dovedească.

D. Beldimanŭ amestecă pe Regele. Aceasta nu e drept, Regele nu face nimic pentru evreĭ, căcĭ *țara* nu l'ar lăsa.

Venind la interpelarea sa din Cameră, D. Aslan comite o indiscrețiune, spunând că alegerea comisiuneĭ sale s'a amânat din pricină că guvernul a spus, că nu va putea realiza împrumuturile la Berlin.

D. **Al. V. Beldimanŭ:** Vezĭ D-le Aslan că viĭ la vorba mea? (Aplause nesfîrșite).

D. **Aslan** urmează combătând pe Directorul nostru.

„D. Beldimanŭ vrea să pue capăt pericoluluĭ evreiesc dând pămînt țăranilor. Aceasta e *sozialism*. Ce vețĭ face când pămîntul se va sfîrși?"

Un țeran din sală: D-le Aslan, este pămînt pentru toată suflarea; atât numaĭ, că boeriĭ aŭ pus mâna pe dînsul și nu vor să ne dea nouă. (Aplauze).

D. **Aslan** continuă vreme de douĕ ore pe acelaș ton și încheie propunênd alegerea uneĭ comisiunĭ de 25 de cetățenĭ ieșenĭ (5 de fie-care despărțire) carĭ împreună cu 30 de delegațĭ aĭ celor-l'alte județe să facă o anchetă a chestiuneĭ evreeștĭ.

Pentru alegerea aceasta, D-sa convoacă pe cetățenĭ la întrunirĭ parțiale pe Duminica viitoare.

Sfîrșitul întruniriĭ

După D. Aslan eraŭ înscrișĭ D-niĭ Dragoș, veterinar; Negură (aur) inginer; Tufescu (turnător tipograf) și Ion Nădejde.

Ceĭ d'intâiŭ treĭ, cunoscuțĭ în Iașĭ ca oratorĭ hazliĭ, n'aŭ avut parte de cuvênt, căcĭ lumea n'a voit să-ĭ asculte.

Aceasta a desperat pe președintele, D. Papadopol, care a fugit de la tribună și n'a fost oprit de nimenĭ. In locu-ĭ s'a ales președinte maiorul Manolescu-Mladian.

Publicul chema neîncetat pe D. Nădejde, dar ceĭ-l'alțĭ treĭ se încăpățînaŭ a vorbi fără să fie ascultațĭ și neținênd seamă de dispoziția ostilă a saleĭ.

In sfîrșit, veni rîndul D-luĭ Ioan Nădejde.

D-sa fu ascultat cu atențiune și des întrerupt de aplause, când combătu pe D. Aslan.

D. Nădejde a încheiat repetând soluția sa: *Votul universal.*

Reporter.

Doctorul Sergiu

Doctorul Sergiu, profesor la facultatea de medicină din Capitală, medic primar la spitalul de copiĭ, a încetat din viață, în urma uneĭ suferințe lungĭ, alaltăierĭ Sâmbătă la orele 4 p. m.

Moartea acestuĭ medic și profesor distins lasă regrete în inimile tuturor, dar maĭ cu seamă între părințiĭ copiilor săracĭ.

Pe lângă știință, răposatul avea și o inimă generoasă, ce se manifesta printr'o dragoste fără de marginĭ pentru copiĭ. Ca medic îngrija de sănătatea lor, ca filantrop tot d'auna a fost preocupat cum să ajute pe copiĭ săracĭ. Și 'în dorința de a le îndulci mizeria a și întemeiat *Societatea pentru îmbrăcarea copiilor săracĭ.*

Cu ocazia morțeĭ sale s'a format un comitet comus din D-niĭ G. C. Cantacuzino, G. Palade, doctor N. Manolescu, doctor Babeș și preotul I. Dumitrescu, ca să îngrijască de înmormântare.

Acest comitet se adresează către toțĭ ceĭ ce ar dori să depue florĭ și coroane pe sicriul rĕposatuluĭ și roagă ca valoarea lor să le fie trimisă în banĭ. De oarece din sumele

adunate se va forma un fond, al căruĭ venit va fi întrebuințat pentru îmbrăcarea copiilor săracĭ obiectul deosebiteĭ solicitudinĭ a doctoruluĭ Sergiu cât timp a fost în viață.

Hotărîrea luată de comitet e cât se poate de nimerită și credem că toțĭ cât aŭ ținut la Doctorul Sergiu o vor aproba din inimă. Mediculuĭ de elită și filantropuluĭ, părinteluĭ copiilor fără mijloace nu i se poate aduce un omagiu maĭ mare de cât constituind un asemenea fond, ce'ĭ va eterniza numele și obiectul preocupărilor luĭ generoase.

Noĭ nu putem de cât să unim regretele noastre cu regretele generale.

Chestiunea evreiască

Discursul D-luĭ I. Nădejde rostit la întrunirea de la 3 Noemvrie trecut în Iașĭ, în sala Pastia.

D-lor, înainte de toate vĕ cer să binevoițĭ a asculta cele ce am de spus și eŭ, căcĭ socot că dacă vine cine-va la o întrunire publică să discute, nu vine cu ideia deplin hotărîtă că nu 'șĭ va schimba de loc ideile ce le avea maĭ înainte. Alt-fel ce scop și ce folos ar avea întrunirile și discuțiile? Nu putețĭ pretinde că avețĭ maĭ adîncĭ cunoștințĭ în această materie de cât un om de stat ca D. Aslan (căcĭ v'a spus singur că e om de stat și că până acuma, de și se ocupă de atîția anĭ cu această chestie, tot nu are încă o soluție, tot nu știe încă deslegarea chestieĭ jidoveștĭ). Acuma e lucru aproape de mintea omuluĭ că dacă D. Aslan, specialist în asemenea materie, n'a ajuns încă la soluție, atuncĭ nicĭ Dv. carĭ nu v'ațĭ ocupat atât cu dinadinsul de chestie nu vețĭ putea să fi avînd o soluție sigură. Decĭ fițĭ gata a supune la încercare temeliile credințelor Dv. și dacă vețĭ vedea că vre-una din ele se clatină saŭ e greșită, lepădați-o și schimbați-vĕ părerile de până acuma. Orĭ cum, chiar dacă ațĭ crede că nu vĕ vețĭ schimba câtușĭ de puțin ideile, totușĭ pentru a ști ce spun alțiĭ, ascultați-ĭ și apoĭ vețĭ face ce vețĭ voi. Nu ie bine ca sub cuvênt că D. Roman e tînĕr să vĕ batețĭ joc de ideile D-sale, căcĭ poate și D-sa să aducă ceva pentru dezlegarea chestieĭ de care vorbim. De asemenea și eŭ care nu-s tocmaĭ așa de tînĕr ca D. Roman vĕ rog să bine-voițĭ a mĕ asculta cu răbdare, cu atâta maĭ mult cu cât n'am de gând să lungesc prea mult vorba, căcĭ nicĭ n'am obiceiŭ de a vorbi mult, ci lămurit și scurt pe cât îmĭ este cu putință. Afară de acestea nicĭ nu putețĭ ști de unde sare epurile. Așa eŭ cu toată modestia cuvenită, vĕ spun că socot că am deslegarea chestieĭ acesteia și în curînd vețĭ judeca și Dv. și poate că și D. Aslan care încă n'are soluția chestieĭ se va putea uni cu părerea mea.

Decĭ intru în materie.

Intâiŭ voiŭ să recunosc că este o mare primejdie socială la noĭ: țĕrănimea e sdrobită sub apăsarea stăpînilor de moșiĭ și a statuluĭ — mizeria țăranilor e ceva ne maĭ auzit în lumea civilizată. Poporul muncitor de la sate piere, vorbind fără nicĭ o exagerare. Nu vĕ spun aicĭ părerea specială a noastră, a socialiștilor, ci părerea învĕțaților burghezĭ. Citițĭ scrierea D-ruluĭ Istrati „O pagină din viața țĕranuluĭ român“, citițĭ toate raporturile oficiale și neoficiale făcute de învĕțațiĭ burghezĭ și vețĭ vedea că țărănimea e adusă la sapă de lemn, e prăpădită de sărăcie și boale și decĭ că temelia statuluĭ românesc se prăbușește și va trage după sine clădirea întreagă a statuluĭ nostru.

De asemenea starea muncitorilor industrialĭ e grozavă. Muncesc în localitățĭ închise, fără aer, fără lumină. Ceasurile de muncă sunt peste puterile omeneștĭ de lungĭ și muncitoriĭ industrialĭ se prăpădesc.

Cât despre burghezimea mică, despre breslașiĭ-maĭștri peirea lor merge foarte repede și când se uită cine-va la trecut se sperie de pustiirile ce s'aŭ întâmplat în rîndurile lor.

Comerțul de asemenea a încetat a maĭ putea da hrană orĭ-căruĭ ar fi voit să înceapă cu ceva banĭ, orĭ cât de puținĭ saŭ chiar fără banĭ.

Dar care e pricina acesteĭ stărĭ sociale nenorocite?

Antisemițiĭ arată la jidanĭ și strigă: „Eĭ, jidaniĭ sunt de vină! Eĭ aŭ ruinat pe țĕranĭ, eĭ aŭ ruinat pe breslașiĭ noștriĭ, eĭ, jidaniĭ aŭ ruinat pe comerciantul român! Decĭ moarte jidanilor. Pe dînșiĭ!“

Noĭ socotim că părerea antisemiților este cu totul greșită. Nu sunt jidoviĭ de vină pentru schimbările petrecute la noĭ de la 1848 încoace. Inainte de 1848 am fost în starea feodală și de atuncĭ încoace s'a început la noĭ cu pașĭ repezĭ transformarea societățeĭ feodale în societate burgheză capitalistă. Mărfurile streine produse ale industrieĭ capitaliste aŭ ruinat vechile industriĭ, moștenite din vrîsta de mijloc, căcĭ produsele acelor industriĭ eraŭ maĭ proaste în privința calitățeĭ și maĭ scumpe în privința prețuluĭ. Mărfurile capitaliștilor fac aceasta pretutindenea astă-zĭ în țările rĕmase în urmă: în China, în Japonia, în Africa și aŭ făcut'o și la noĭ. Din întîmplare la noĭ între mulțĭ alțĭ streinĭ jidoviĭ aŭ fost agențiĭ fabricanților streinĭ, eĭ aŭ adus mărfurile streine, eĭ aŭ deschis prăvăliĭ și firește că Stan saŭ Bran văzîndu-se părăsit de mușteriĭ carĭ alergaŭ la dugheana luĭ Ițic saŭ Șmil de cumpĕraŭ cu preț maĭ mic mărfurĭ maĭ frumoase, maĭ bune și maĭ eftine, a început a striga că Șmil și Ițic e de vină și că eĭ aŭ ruinat breslele vechĭ. Așa zic și antisemițiĭ, dar fără cuvînt; căcĭ astă funcție socială n'aŭ împlinit'o neapărat jidoviĭ. Ast-fel în Muntenia aŭ îndeplinit'o alțĭ streinĭ creștinĭ saŭ chiar românĭ get-beget.

Aiurea în Anglia, Franța, Germania, e acelașĭ fenomen de ruinarea vechilor bresle s'a petrecut ceva maĭ înainte de cât la noĭ și nu jidoviĭ aŭ fost acolo agențiĭ acesteĭ prefacerĭ sociale.

Starea țĕranilor s'a înrĕutățit în toată lumea civilizată și cât despre dênșiĭ se poate vedea limpede și la noĭ că sînt de vină mariĭ proprietarĭ iar nu jidoviĭ, după cum sînt de vină tot mariĭ proprietarĭ în lumea toată.

Despre comerțul mic iar este un lucru elementar că bogațiĭ sugrumă pe ceĭ cu capital mic. Tot așa și despre muncitoriĭ industrialĭ (fie jidovĭ, fie creștinĭ) pricina releĭ lor stărĭ sînt stăpâniĭ (fie jidanĭ, fie creștinĭ).

Prin urmare, faza de civilizație burgheză capitalistă care s'a întemeiat la noĭ după 1848 și urmează a se întemeia tot maĭ tare pe zi ce trece, e pricina suferinților claselor sociale înșirate maĭ sus.

Și noĭ zicem că prefacerea aceasta întîmplată în societatea noastră trebuia să se întîmple și că e bine că s'a întîmplat și decĭ nu putem da vină jidovilor bogațĭ carĭ aŭ lucrat așa de mult pentru dînsa. Vina suferințelor o aŭ aceĭ carĭ după vremĭ s'aŭ rînduit la putere și carĭ n'aŭ vroit să vadă relele și să le afle leacul. Orĭ cum vina jidovilor nu e, cum ne dovedește comparația cu toate celel'alte țĕrĭ civilizate carĭ aŭ pățit acelașĭ lucru, fără a putea măcar da vina pe jidovĭ.

Prin urmare lămurit: *Nu sînt antisemit*.

Dar acum vine partea a doua. Urmează oare că dacă nu sunt antisemit sunt filosemit? De fel. Și iată pentru ce. Inchipuiți-vĕ că s'ar da astăzĭ drepturile politice tuturor Evreilor. Ce s'ar întâmpla? Burghezimea jidovească a tot puternică economicește, ar ajunge a tot puternică și politicește. Colegiul I și al II-lea în Moldova (cel puțin) ar cădea neapărat în mâna burghezimeĭ jidoveștĭ și atuncĭ D-le Aslan, în adevĕr poțĭ să'țĭ eĭ adio de la aceste colegiĭ. Dreptul dat muncitorilor Evreĭ n'ar fi o compensare, căcĭ burghezimeĭ jidoveștĭ i-aĭ dat puterea, iar muncitorilor nemică de oare-ce după legea actuală electorală drepturile muncitorilor sunt aproape nule. Prin urmare nu putem merge alăturĭ cu filosemițiĭ și nu putem fi pentru darea de drepturĭ Evreilor din România în starea de azĭ a legilor electorale.

Alt-fel ar fi dacă legăm emanciparea politică a Evreilor de căpătarea votuluĭ universal. Atuncĭ se poate da evreilor drepturile și nu vor maĭ fi nicĭ o primejdie căcĭ se vor absorbi în masa alegătorilor.

Până atuncĭ eŭ ca socialist mĕ bucur de sfâșiarea ce vĕd între burghezimea românească și cea jidovească — asta nu împedică pe burghezimea evreiască de a'șĭ îndeplini rolul eĭ economic, dar neavând drepturĭ politice exorbitante ale burghezimeĭ româneștĭ nu ni se poate sui în spate. Decĭ mĕ bucur să vĕd mâncându-se aceste burghezimĭ și noĭ ne vom sili a organiza în potriva lor pe muncitoriĭ atât creștinĭ cât și evreĭ.

Avênd votul universal asigurat nu cred că ar trebui să fițĭ contra emancipăreĭ politice a evreilor, căcĭ cum vĕ știŭ înfocațĭ pentru neapăsarea Romînilor în Ungaria, v'ațĭ pune 'n primejdie de a vi se zice:

„Dar bine, onorabililor, ce strigațĭ asupra noastră a Maghiarilor, că apăsăm pe Romînĭ, nu facețĭ așa și voĭ cu jidaniĭ voștri!“ Decĭ, zic eŭ, că odată cu votul universal va trebui dat și drepturĭ politicĭ evreilor.

Așa găsesc prilej de a vĕ maĭ arăta că eŭ sunt cu desevîrșire contra celor carĭ cer de la evreĭ asimilarea.

Pentru ce să se asimileze? Saŭ măcar este aceasta cu putință saŭ de folos? Atuncĭ de ce strigațĭ contra Ungurilor pentru că vor se asimileze pe Romînĭ? Maĭ mult, cercetațĭ peninsula balcanică și țĕrile carpatice și vețĭ vedea că aicĭ națiile sunt așa de amestecate în cât un stat național este peste putință. Prin urmare soluția ie în libera dezvoltare a tuturor naționalităților (decĭ și a evreilor) fără a pretinde cine-va asimilarea lor.

Așa dar confederația popoarelor carpato-balcanice cu libera dezvoltare a națiilor și la noĭ *votul universal cu emanciparea politică a evreilor, iată soluțiunea.* Alta nu știŭ, cine știe să spuie.

INFORMAȚIUNI

Indată dupe deschiderea corpurilor legiuitoare D. deputat Iancovescu și D. senator P. Grădișteanu vor interpela guvernul în privința hotărîreĭ corpuluĭ ofițeresc față cu presa.

—✱—

Membriĭ cámereĭ de comerț se vor întruni Joĭ spre a discuta cestiunea repauzuluĭ de Duminică.

—✱—

Intrunirea convocată aseară de Pache la „*Binele Public*“ nu a fost ținută, fiind lipsă de membriĭ.

Aŭ fost prezențĭ 15 membriĭ, însă toțĭ funcționarĭ aĭ Primărieĭ.

—✱—

Concentrațiĭ sunt convocațĭ a se întruni Miercurĭ la orele 8 seara în sala Hoteluluĭ de „France“ spre a se consfătui asupra atitudineĭ pe care s'o aibă în Cameră și Senat.

—✱—

Aflăm cu deosebită plăcere că D Doctor Assaky, care fusese puțin bolnav, se află pe deplin restabilit.

—✱—

Suntem rugațĭ să întrebăm pe D. ministru al lucrărilor publice, ce face cu calea ferată Vasluĭ-Iașĭ? Nu are de gând să o maĭ isprăvească?

—✱—

Astă-zĭ pleacă la Viena D. inginer al căilor ferate Mănescu și D. Calmar, șeful special al tarifelor, ca să ia parte la conferința tarifară a uniuneĭ căilor ferate.

—✱—

Kirschen are noroc.

Poliția din New-York îl arestase după cererea autorităților germane; acuma însă l'aŭ pus în libertate, pentru că nu s'a putut proba că e supus german.

—✱—

Suntem informațĭ că *Societatea studenților în medicină* a ridicat erĭ ședința sa publică, în semn de doliŭ, pentru pierderea regretatuluĭ profesor și clinician distins Dr. Sergiu.

—✱—

In zilele de 13, 14 și 15 Ianuarie 1892 se va ține licitație la ministerul lucrărilor publice pentru darea în întreprindere a executăreĭ lucrărilor de terasament pe linia Berlad-Galațĭ.

—✱—

Astă seară se cântă la opera italiană *Ernani*.

Mâine Marțĭ se joacă la Teatrul Național *Năsdrăvăniile divorțuluĭ* comedie și *Din glumă* comedie, ambele localizate de D. I. Malla.

—✱—

Vagoane cu paturĭ de dormit de clasa II sunt numaĭ pe linia Vîrciorova. De ce nu se înființează și pe linia Ițcanĭ? Călătoriĭ pe această linie destul de lundă n'aŭ nevoe de odihnă, ca ceĭ după linia Vîrciorova?

—✱—

Conservatoriĭ vor susține la Cameră președinția D-luĭ colonel Roznovanu.

—✱—

Aŭ apărut în editura societățeĭ geografice *Dicționar geografic* al județuluĭ Roman de Petru Condrea și *Buletinul* acesteĭ societățĭ pe trimestrul al douilea 1891.

Cu această ocazie nu putem să nu relevăm atențiunea deosebită și stăruința pe care o pune D. George I. Lahovari, secretar general al societățeĭ geografice, la publicațiunile editate de societate.

Greva din Pas-de-Calais

LENS, 10 Noembrie. — Intrunirea delegaților minerilor a respins în unanimitate arbitragiul ast-fel cum îl propune guvernul; ea a desemnat în unanimitate 5 arbitriĭ, printre carĭ D. Basly și Lamanden și a decis să aștegte ca companiile să numească și ele arbitriĭ.

D. Randaell, delegat englez, a declarat că mineriĭ englezĭ aŭ decis să nu lucreze o sĕptămână pe lună, cât timp va ține greva generală din Pas-de-Calais și să ajute bănește pe greviștĭ.

„FOIȚA ZIARULUI ADEVERUL“

H DE SAINT GEORGES

(1)

Cartea Fericireĭ

Angelus suna la mica biserică din Saint-Yrieix, amurgul sereĭ venise, și focurile luĭ roșiatice se stingeaŭ încetu cu încetu după povîrnișurile înflorite ale frumosuluĭ Canton al Picardiĭ, și această bogată natură ostenită de căldura arzătoare a uneĭ zile de vară, părea că 'șĭ regăsise viața sub adierile rĕcoroase și îmbălsămitoare ale seri!

Inclinată pe balconul casteluluĭ de Saint-Yrieix, cu ochiĭ fixațĭ pe lungul drum care trece prin pădurea de castanĭ și care conduce la această veche locuință, frumoasa contesă Maria de Pommereuse părea că așteaptă cu cea maĭ vie nerăbdare sosirea uneĭ persoane a căreĭ întîrziere mărea maĭ mult agitarea sa nervoasă. Nimic maĭ mult de cât grațiile pe care această albă și delicată femee le desfășura pe după zidurile învechite al goticeĭ locuințe, rochia 'ĭ iera legeră, un gaz transparent iera aruncat cu neglijență peste pĕrul sĕŭ, un strein o putea lua ca una din acele aparițiunĭ fantastice care apar în tot-d'auna pe ruinele și pe bĕtrînile turnurĭ ale timpuluĭ trecut!

„Sunt nebună 'șĭ zicea ea, pe când căuta să surprindă cel maĭ mic zgomot din depărtare, nicĭ odată n'am avut atâta plăcere de presența luĭ, și cu toate acestea din cauza sa sunt învăluită de o mâhnire mortală...

Voĭ avea oare curagiul... când în fie-care zi, secretul meŭ cel crud 'mĭ expiră pe buze? Il iubesc, o D-zeul meŭ! din toate puterile sufletuluĭ meŭ! îl iubesc, cu toate că nu trebue nicĭ o dată să iubesc!

Inspăimîntată de acest strigăt al inimeĭ, de aceste cuvinte pronunțate cu puterea expresiuni unuĭ suflet reținut cu statornicie, contesa 'șĭ acoperi obrazul cu mâinile, pentru a'șĭ ascunde durerea sa inocentă.

Era un amor inocent al Marieĭ de Pommereuse, amor tot-d'auna tăcut și ascuns care închidea o inimă curată, și al căreĭ confident era numaĭ D-zeŭ singur!

Galopul unuĭ cal se auzi. La extremitatea drumuluĭ apăru un cavaler.

Contesa ridică ochiĭ către el, apoĭ fugi din balcon, alergând în fundul cámereĭ, și, îngenuchind înaintea unuĭ rugător, buzele sale pronunțară o rugăciune ferbinte.

Când contesa scoborî în salon un tînĕr era deja aci.

Pĕrul sĕŭ în desordine, roșața sa vie arătaŭ în destul iuțeala cu care făcuse cursa.

— Iată miosoturile pe care l'aĭ avut atâta dorință de a vi le aduce, zise tînereĭ femeĭ, prezentându'ĭ o tufă din aceste frumoase florĭ. Am alergat azĭ de dimineață de le-am căutat, în valea de la izvor, și iată vi le-am adus în bună stare, temîndu-mĕ poate că am întîrziat prea mult ora sosireĭ mele,

Maria luă florile și mulțumi printr'un surîs dulce, emoțiunea 'ĭ era așa de vie, în cât nu putu pronunța un singur cuvênt.

Eraŭ binele în loc de rĕŭ, continuă cu veselie tînĕrul, ierĭ în lunga D-le preumblare, v'am rugat de a culege și pentru mine o pansea, aceia ce mi-ațĭ oferit însă era o ramură de spin.

— Poate, replică cu slăbiciune contesa, ca spinu să fie și el o pansea!

Privirea luĭ Léonce fu așa de expresivă așa de turbare și mâhnicioasă, la acest rĕspuns, în cât Maria 'ĭ întinse cu iuțeală mâna.

— Amice 'ĭ zise ea.

— Amic! strigă Léonce, căzênd la genunchiĭ eĭ: ah! maĭ bine aceasta, Mario, amant! soț!

— Soț! nicĭ odată! respunse contesa, depărtându-se repede de el.

Gestul și tonul cu care contesa acompaniase aceste cuvinte, eraŭ zise cu o așa profundă teroare, în cât Léonce crezu că visase când le auzi. Remase mut, vocea i se stinsese, căcĭ lacrămile îĭ orbiseră spontaneŭ ochiĭ.

Apoĭ o idee trecu repede prin inima sa, genunchiĭ i se înmuiară, o paloare mortală îĭ acoperi trăsurile fețeĭ.

— In fine, înțeleg, strigă el, Ioa eșit din minte... mĕ nesocoteștĭ.

Orĭ de câte orĭ două suflete după un timp îndelungat sunt comprimate prin datorie, conveniențele, saŭ apăsările morale ale lumi, cele maĭ simple, pot sfărâma dignitatea gândirilor lor secrete și expresiunea sentimentelor este cu atât maĭ violentă, cu cât forța exercitată asupra voințeĭ a fost maĭ lungă și maĭ crudă.

O floare provocase scena pe care o descriserăm.

Contesa primi o lovitură înspăimîntătoare vĕzând cum era interpretată misterioasa sa gîndire. Meprisul pentru acela pe care 'l adora în secret, pentru amicul copilărieĭ sale, pentru omul a căruĭ viață era a sa!

Voi ca să rĕspundă, respingênd un așa de crud reproș, și 'șĭ deschise întreg sufletul ingratuluĭ care o cunoștea rĕŭ. Miĭ de durerĭ, miĭ de sentimente confuse năvăleaŭ încă odată asupra sa, și cu ochiĭ lăsațĭ în jos, căuta în deșert un cuvênt în care să poată resuma toate emoțiunile inimeĭ sale.

Un zgomot ușor se auzi, o ușe se deschise din noŭ. Léonce dispăruse... Maria încetase de-a vedea, de-a vorbi și de-a suferi în timp de câte-va minute. Nimic nu poate revolta maĭ mult o inimă delicată de cât nedreptatea aceluia pe care 'l iubește.

Două ore trecuseră dupĕ depărtarea luĭ Léonce.

Salonul era confundat în o profundă obscuritate, și tăcerea posomorâtă care domnea în această locuință gotică nu se întrerupea la intervale lungĭ de cât prin câte un suspin dureros tot așa de comprimat.

Maria nu părăsise scaunul pe care recăzuse vĕzênd pe Léonce depărtându-se și lacrimĭ mute picuraŭ din ochiĭ sĕĭ fără a'ĭ ușura inima care 'ĭ era apăsată.

O lumină vie se respândi tot de o dată în jurul conteseĭ.

— O scrisoare pentru Doamna, zise un valet intrând cu o lumînare în mână.

— De la cine? întrebă contesa cu vocea tremurândă.

(Va urma)

ULTIME INFORMAȚII

Asupra introduceref armeĭ cu repetiție în armata noastră, *Neue Freie Presse* primește din Bucureștĭ următoarea scrisoare:

Guvernul român a comandat la societatea austriacă de fabricarea armelor 100,000 puștĭ cu repetiție sistem Mannlicher.

Prețul e de 69 leĭ bucata, saŭ în total, 6 milioane 900,000.

Guvernul avea la început intențiunea de a cumpăra brevetul Manlicher și a fabrica armele necesare armateĭ române chiar în țară.

Reprezentantul luĭ Mannlicher a refuzat însă oferta guvernuluĭ român declarând că armele sistemul Mannlicher nu pot fi fabricate de cât în uzinele de la Steyr.

—✱—

Azĭ la orele 3 a avut loc, în mijlocul uneĭ marĭ afluențe, înmormîntarea regretatuluĭ profesor și medic Dr. Sergiu.

Aŭ asistat, între alțiĭ, D. Poni, ministrul instrucțiuneĭ publice, membri clubuluĭ liberal, corpul medical din capitală, profesorĭ și studențiĭ universitarĭ, precum și copiĭ ajutațĭ de societatea al căreĭ președinte fusese regretatul defunct.

—✱—

Operațiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 9 Noembrie 1891.

Orz de 49¾ libre 8.75, orz de 44 jum. libre 8; cincuant de 60¾ libre 10.75; por. mixt de 59 libre 10.35, por. noŭ de 59 ½ lb. 10.25, por. noŭ de 58¾ libre 9.90; meiŭ de 57 jum. lb. 8.10.

Cerealele în depozit pe apă: Gr. 151300 hect. Porumb 3700 hect. Secară 5000 hect. Orz 55000 hect. Pe uscat: Grâŭ 281600 hect. Por. 70500 hect. Secară 4600 hect. Orz 42000 hect. Rapiță sĕlb. 12000 hct. Fasole 8000 hect. Meiŭ 3000 hect.

—✱—

Regulamentul D-luĭ N. Blaremberg, pentru Eforia spitalelor neaprobat de ministerul de Interne, e aproape să facă o noŭă încurcătură.

Dupe ce concursul de medicĭ a fost amînat din cauza acestuĭ regulament, acum D. Blaremberg voește ca concursul de internĭ pentru spitalele Eforieĭ să se ție tot dupe el fără însă a fi modificat.

De asemenĭ pentru aceste concursurĭ amînate până la 15 curent, nu s'a procedat conform chiar acelui regulament să se tragă la sorțĭ comisiunea examinatoare ci a fost numită de Eforie.

Lucrurile fiind ast-fel rugăm pe D. ministru de Interne să amîne din noŭ acest concurs spre a se modifica regulamentul actual care este foarte vițios și ne aprobat de însușĭ D. Catargiu.

—✱—

Societatea științifică-literară „*Tinerimea Română*“ din Bucureștĭ, în ședința sa de ierĭ 10 Noembre a. c. a însărcinat pe Președintele sĕŭ D. Petre Popovicĭ, să presinte doamneĭ Sergiu condoleanțele membrilor acesteĭ societățĭ, înmânându'ĭ tot de odată o adresă.

—✱—

D. Charles Delatre, editorul *Anuaruluĭ național al Românieĭ*, a fost primit în audiență de Regele, căruia i-a remis un exemplar din anuarul sĕŭ, splendid legat.

Regele, recunoscĕnd înbunătățirile aduse de D. Delattre utileĭ sale publicațiunĭ, i-a mulțumit în termeniĭ ceĭ maĭ măgulitorĭ.

—✱—

D. I. Iacobsohn, vechiŭ intern al spitalelor civile, redactor la revista medicală *Spitalul*, a susținut cu un deosebit succes teza de doctorat, înaintea facultățeĭ de medicină din Bucureștĭ.

Subiectul tezeĭ a fost: *Considerațiunĭ asupra excisiuneĭ șancăruluĭ indurat, ca mijloc preventiv al infecțiuneĭ sifilitice.*

Membriĭ juriuluĭ aŭ felicitat călduros pe tînĕrul medic.

—✱—

D. Mih. Berar, profesor la școala superioară de resboiŭ și la liceul Mateĭ Basarab, a fost autorizat de către ministerul instrucțiuneĭ, prin deciziunea Nr. 12485 din an. 1891, să deschidă un pensionat de eleviĭ secundarĭ și primarĭ în Strada Mateĭ Basarab Nr. 5, din Bucureștĭ. Tot-odată ministerul a aprobat regulamentul și personalul acestuĭ pensionat, care deja funcționează de la începutul anuluĭ școlar.

—✱—

Ni se scrie din Brăila că un anume Curteanu, care se dă redactor al „Revisteĭ Dunărene“, își exercită meseria de pungaș de buzunare pe vaporul ce face cursele între Galați-Brăila și vice-versa.

Acest individ și-a exercitat meseria sa în această împrejurare în modul următor:

D. C. I. Dumitriu, care fusese la Galațĭ, se întorcea acasă la Brăila. Pe vapor se apropie de D-sa un tînĕr și intră în vorbă recomandându-se de ziarist. D. Dumitriu îl rugă dacă nu voește să ia o cafea împreună. Curteanu primi și observă în portofoliul D-luĭ Dumitriu, când voi să plătească consumațiile, că avea maĭ mulțĭ banĭ, și găsind ocazia îĭ șterse din buzunar portofelul. Când voi să arate biletul de vapor, observă căĭ lipsește portofoliul în care avea 10 coroane, 5 napoleonĭ și jumĕtate, 100 leĭ în hârtie și maĭ mult argint.

Căutând pe Curteanu care dispăruse, nu'l găsi nicăierĭ, tocmaĭ la debarcader eșĭ și dînsul din comoditate unde era ascuns.

Apucându-l, el scoase portofoliul și i'l dete spunĕnd că a glumit.

Rugăm autoritățile locale să aibă în priveghere pe acest periculos pungaș ovreiŭ.

—✱—

Ni se scrie că D. sub-prefect din Balș oprește câte doĭ leĭ pe lună din salariul fie-căruĭ notar din cele 45 de comune din plăsile Oltețu și Oltețu de sus, județul Romanațĭ, pentru ca să se tipărească cu presa ordinile și publicațiile subprefectureĭ. Pe lângă aceste, D. subprefect reține ilegal ceĭ doĭ leĭ, de fie-care notar, nu tipărește nicĭ ordinile și publicațiile, pe care notariĭ trebue să le scrie tot cu mîna.

Atragem atenția D-luĭ prefect din Romanațĭ să pue capăt acestuĭ gheșeft.

—✱—

Un confrate, cu care nu suntem de acord în nicĭ o chestiune politică, atrage atenția chestureĭ Camereĭ asupra puțineĭ atențiunĭ ce se dă ziariștilor în ziua deschidereĭ sesiuneĭ, punĕnd în tribuna preseĭ damele.

De astă-dată, ne împăcăm în critică cu ziarul în chestiune, dar în privința leacului, noĭ suntem de părere, că tribuna preseĭ nu trebue nicĭ odată luată ziariștilor, carĭ aŭ o datorie de împlinit la ceremonialul deschidereĭ sesiuneĭ. Nu trebue nicĭ de cum ca această tribună să fie cedată cucoanelor, care aŭ destule alte prilejurĭ de a'șĭ arăta toaletele.

Noĭ cerem decĭ, ca, de astă dată să ni se lase tribuna liberă și să nu se maĭ umple cu cine n'are treabă acolo.

INSERȚIUNI

Domnule Director,

In urma celor publicate în *Constituționalul* în contra sistemuluĭ *Tout à l'égout* ce l'a introdus primăria în capitală, mĕ simt dator a face căte-va observațiunĭ pentru acest sistem, observațiunĭ cărătate din experiența proprie. Inainte însă voiŭ să stabilesc un lucru.

Sunt cu totul imparțial. Nu sunt nicĭ proprietar de case și nicĭ nu urmăresc alte interese. Eŭ sunt numaĭ chiriașul *Hoteluluĭ de France* și totușĭ n'am dat înapoĭ în fața cheltuelilor pentru a introduce la casa ținută de mine numaĭ cu chirie întreg sistemul *Tout à l'égout*, propus pentru prima dată de primăria capitaleĭ. Voiŭ ca publicul să nu fie indus în eroare și opinia tuturor să fie edificată pe deplin numaĭ pe bazele adevĕruluĭ.

Din contră fie-care trebue să mulțumească primărieĭ pentru introducerea acestuĭ sistem atât de bine-făcător din punctul de vedere. Nu cred să esiste un oraș mare în Europa și care să fie favorisat de natură cu un sol în condițiunile cerute care să nu fi introdus sistemul de care e vorba.

Fie-cine poate să'șĭ aducă aminte și toțĭ cliențiĭ meĭ pot s'o afirme în ce stare era hotelul meŭ înainte. Osebit de mirosul cel rĕŭ ce exala din diversele murdăriĭ, dar chiar necurățeniile din latrine debordaŭ fără a putea fi oprite prin toate coridoarele hoteluluĭ de și societatea barometrică îșĭ trimetea oameniĭ seĭ regulat odată în fie-ce sĕptămână.

Pe lângă aceasta, locuitoriĭ din *rez-de chaussée* pot afirma, la câte neplăcerĭ, ba chiar boale, aŭ fost expușĭ din cauza acesteĭ stărĭ de lucrurĭ.

Eŭ din partea mea n'am de cât a exprima Primărieĭ mulțumirele mele foarte mult pentru acest serviciŭ și am ferma convingere că aceste rîndurĭ vor stimula și pe alțiĭ de a întrebuința sistemul *tout à l'égout* atât de salutar din toate punctele de vedere.

Nu maĭ puțin trebue să recunosc soliditatea cu care s'a realizat instalațiunea în cestiune de către cunoscuta casă *Teirich* și *Leopolder* din Bucureștĭ.

Terminând, vĕ mulțumesc, D-le Director pentru ospitalitatea acestor rĕndurĭ, rugându-vĕ a primi cu această ocaziune asigurarea prea osebitelor mele considerațiunĭ.

Th. Hugo.
Antreprenor al Hoteluluĭ de France

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(30)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristineĭ

XVII

— Bună ziua, Terezo! zise tînĕrul întinzîndu'ĭ mâna. Vezĭ, nu las pe tatăl d-tale să plece.

— Bună ziua, domnule Filip, murmură Tereza, tremurându'ĭ mâna în mâna luĭ Filip.

— Iar!... iar îmĭ zicĭ „domnule„? zise el imputându'ĭ.

Cu toate astea ierĭ făgăduiseșĭ că o să 'mĭ vorbeștĭ ca și altă dată.

Nu maĭ vreĭ să fiĭ mititica mea prietină, Terezo?

Fata ridică pe dînsul ochiĭ eĭ marĭ curațĭ înecațĭ în lacrimĭ, și care reflectaŭ o dragoste nespusă.

— O! ba da! zise ea.

— Lasă-ne, fata mea! zise Burgand. D. Filip vrea să 'mĭ vorbească!

Fata voi să plece. Filip o opri.

— Poțĭ să rĕmâĭ, Terezo. Te privește și pe tine ceea ce am să 'ĭ spun tatăluĭ tĕŭ.... Și se poate întâmpla ca să 'mĭ daĭ un sfat bun.....

— Cum voeștĭ, domnule Filip... zise Sylvain.

Acum, te ascultăm.

Tînĕrul murmură:

— O să plec maĭ pe urmă.

— Să plecĭ! zise Tereza într'un țipăt de spaimă.

— Da, și nu știŭ încă dacă mĕ voiŭ maĭ întoarce.

Feteĭ i se păru că 'ĭ vîră cineva un cuțit în inimă.

Sylvain Burgand căsca ochiĭ..... încruntase sprincenile..... Nu pricepea.

— Nu cred că vorbeștĭ serios! zise el. Cum țĭ-a venit ideia asta? Ierĭ nu te gîndeaĭ la așa ceva.

— Și acum de dimineață e lucru hotărît.

Da, dragiĭ meĭ prietinĭ... Și să credețĭ că 'mĭ pare rĕŭ că plec.... că vĕ las pe voĭ... și pe sora mea.... pe biata Madelena mea.... și pe nenorocitul meŭ tată.... pe care trebue să 'l las pe mâinile uneĭ intrigante, uneĭ curve.

Ierĭ credeam că tata o să mĕ asculte.

Vaĭ! ieste pierdut!.

— Iartă-mĕ, însă nu pricep bine! zise Burgand tăindu'ĭ vorba.

— Aĭ dreptate.

Iacă ce s'a întîmplat, Burgand.

Azĭ pot să vĕ spun: mâine o să știe toată lumea, findcă presimț până unde o să meargă tata.

Știțĭ ce ură instinctivă aveam pe mistress Howard.. când tata înpins de nu știŭ ce sentiment, înduplecă pe biata mama ca s'o ia ca damă de companie.

Numaĭ eŭ singur [illegible] să mĕ înpotrivesc să nu o aducă în casa noastră. Par'că presimți[illegible] se întâmple cum s'a întîmplat?

— Ce s'a întîmplat?

— Nu ghicițĭ? Tata iubește pe femeia aceea și ea o [illegible] pricina tuturor nenorocirilor noastre.

Bĕtrînul Burgand [illegible].

Nicĭ odată n'ar fi [illegible] așa lucru.

Tereza însă se miră maĭ puțin decât tatăl eĭ.

Ea avusese par'că o intuiție de drama secretă care se petrecea în inima conteluĭ de Montalais.

Unele privirĭ, unele vorbe ale conteluĭ o făcuseră să priceapă.

Femeilor nu le trebue [illegible] vreme ca să descifreze mister[illegible] de amor.

Intre personagiile noastre fu o tăcere de câteva secunde.

Burgand rupse tăcerea:

— Tot ce s'a întîmplat [illegible] o nenorocire pentru toțĭ, dar maĭ [illegible] pentru d. conte. Cineva nu trebu[illegible] se amorezeze când e în vîrsta noastră. Asta e ca și cum eŭ aș....

Sylvain se opri. Se uită la fie-sa.

Filip pricepu ce e uitătura asta.

— Am ținut ca să fie Tereza de față când vom vorbi noĭ, zise tînĕrul, fiind că o știŭ cu judecată și serioasă, fiind că n'o să vorbim lucrurĭ pe carĭ ea nu trebue să le auză, dragă Burgand.

Dacă plec eŭ, în cine crezĭ că am încredere ca să îngrijască de Madelena?

— Aĭ dreptate, domnule Filip, ș'apoĭ, știĭ d-ta, o fată de optsprezece anĭ pricepe ce este dragostea, nu'ĭ așa, Terezo?

— Tată.... d-ta tot dauna taĭ vorba d-luĭ Filip.... Maĭ tacĭ puțin.

— Aĭ dreptate... Iertați-mĕ... Te las să vorbeștĭ....

— Isprăvesc curînd.

Este câtă-va vreme decând bănuiesc sentimentul tati pentru mistress Howard însă nu mĕ așteptam la ceea ce s'a întâmplat.

Credeam că e un capriciŭ maĭ mult orĭ maĭ puțin lung; în orĭce caz, bănuiam că moartea mami va impune tati unele datoriĭ.

Mĕ înșelasem!

Ierĭ am voit să știŭ hotărît... să mĕ explic odată.... I'am spus tati tot ce trebuia să'ĭ spun, i-am arătat toate inconvenientele ședereĭ acesteĭ femeĭ în casa noastră.

Tata însă 'mĭ-a rĕspuns numaĭ cu vorbele acestea: „Voesc ca mistress Howard să rĕmâe aci; eŭ sînt stĕpînul, și ea are să rĕmâe“.

— O! atuncĭ e foarte grav! zise Burgand.

Filip dete din cap.

— Mĕ tem de orĭ și ce, dragiĭ meĭ prietinĭ.

Tata este slab. La ce nu'l va împinge ea?

Și gîndiți-vĕ bine că aci nu'ĭ vorba de avere. Slavă Domnuluĭ! nu mĕ gîndesc la așa ceva!

Mĕ tem însă numaĭ d'un singur lucru; să nu se însoare tata cu dînsa.

Tereza, albă de emoțiune, findcă 'ĭ trecuse repede un gînd prin cap, Tereza zise:

— Să se însoare!

— Vaĭ! da! De vreme ce tata mi s'a înpotrivit așa de mult, de vreme ce pacea caseĭ noastre este așa de compromisă, trebue ca mistres Howard să aibă o influență suverană asupra spirituluĭ tati.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57. dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila - Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI.

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI